

PvdA
Gemeenteraadsfractie Soest

Soest voor iedereen en iedereen voor Soest

In Soest begint het zo langzamerhand een traditie te worden dat de fractievoorzitters twee keer hun algemene beschouwingen uitspreken. Een keer in het voorjaar en nogmaals in het najaar. Er gebeurt blijkbaar veel in Soest.

Ik heb mijn beschouwingen van het voorjaar er maar eens bij gepakt.

Volgens de cijfers van het Centraal Planbureau bevindt ons land zich in een diepe economische recessie. De gevolgen hiervan zullen ons vooral in de tweede helft van het jaar hard treffen. Volgens voorspellingen zullen 1 op de 10 Nederlanders werkeloos worden.

Een absoluut doemscenario dat bij veel mensen leidt tot gevoelens van onzekerheid. We zitten nu ruim in de tweede helft van 2009. En ja de economische crisis is dieper dan ooit. Veel mensen dreigen werkeloos te worden, de overheidsfinanciën vertonen grote tekorten en voor veel bedrijven dreigt faillissement. Het zijn zware tijden en juist in zware tijden is het zaak om met elkaar de schouders er onder te zetten.

Maar zo eenvoudig ligt het niet. Dit is een economische crisis die sommigen heel hard treft, terwijl anderen er niet of heel weinig last van hebben.

Mensen met een baan zullen er ook dit jaar in koopkracht weer op vooruit gaan, maar dat geldt natuurlijk niet voor die mensen die hun baan zijn kwijt geraakt, die hebben het plotseling een stuk moeilijker.

Er wonen in Soest gelukkig veel mensen met wie het financieel heel goed gaat. Zij hebben een gemiddeld of bovengemiddeld inkomen en vragen zich misschien af of de tweede of derde vakantie dit jaar misschien maar geschrapt moet worden.

En dat is good for them, maar er zijn ook andere Soesters. Soesters die rond moeten komen van een minimale uitkering en de eindjes nauwelijks aan elkaar kunnen knopen.

Er staan in Soest nog genoeg huizen van boven de miljoen euro te koop en ze worden ook nog verkocht, tegelijkertijd is de schuldhelpverlening dramatisch gestegen. Er zijn in Soest mensen die door een schuldsaneringstraject nog maar 40 tot 60 euro per week hebben voor eten, drinken en kleding.

Landelijk is het aantal toegekende uitkeringen gestegen met 4,4% en dat is aanzienlijk. Dit prachtige en ogenschijnlijk zo rijke dorp heeft de twijfelachtige eer dat het aantal toegekende uitkeringen is gestegen met maar liefst 15%. In ditzelfde dorp is het aantal verzoeken voor de bijstand gestegen met 75% ten opzichte van dezelfde periode vorig jaar. De sociale dienst kan de werkdruk niet aan en alleen de meest urgente gevallen worden geholpen.

Soest dreigt een dorp te worden van haves en have nots. Een grote groep mensen die het gelukkig nog steeds voor de wind gaat, maar tegelijkertijd een steeds groter wordende groep die het hoofd nog nauwelijks boven het water kan houden.

Een half jaar geleden heb ik in mijn beschouwingen het ouderwetse begrip solidariteit maar weer eens van stal gehaald. Een welhaast besmet geraakt woord in een samenleving die steeds sterker de nadruk heeft gelegd op individuele ontplooiing en opkomen voor je eigen rechten en belangen.

Misschien wordt het langzamerhand weer eens tijd voor een andere bezinning, misschien wordt het weer eens tijd om ook te letten op die ander en ja soms misschien wel ten koste van een beetje eigen belang.

De voor ons liggende begroting ziet er niet erg rooskleurig uit, er wordt ingeteerd op de reserves en daarnaast moeten wij nog verder bezuinigen. Al jaren zeggen wij dat wij als gemeente niet alleen moeten kijken naar de uitgaven kant, maar ook moeten kijken naar de inkomsten kant. Je kan niet ongestraft blijven bezuinigen. Jarenlang hebben we kunnen teren op de inkomsten uit de grondexploitatie maar die pot is leeg en we hebben er niets voor in de plaats gekregen. Er rest ons weinig anders dan te bezuinigen, maar wij zullen er op toezien dat die bezuinigingen niet ten koste gaan van de allerzwaksten in ons dorp.

Ik ga met u niet alle hoofdstukken van de begroting langs, maar haal er slechts een paar speerpunten uit.

Voor wat betreft het programma veiligheid blijven wij buitengewoon kritisch over het inzetten van surveillanten en boa's. Zij komen financieel volledig ten laste van de gemeente, terwijl ze taken verrichten die eigenlijk de politie zou behoren te doen. Maar ja, die roepen al jaren dat ze aan die taken niet toe komen, misschien wordt het dan eens tijd dat ook de politie eens andere prioriteiten stelt.

Bij het programma Verkeer en Vervoer wordt duidelijk dat er reeds veel is geïnvesteerd en dat we de komende jaren ook nog veel kunnen verwachten in het kader van de pakketstudie VERDER. De ondertunneling bij station Soest-Zuid is daarvan een sprekend voorbeeld. Als gemeente Soest hebben we een bedrag van zo'n 20 miljoen binnengehaald voor verkeersmaatregelen. Het is misschien ook weleens netjes de portefeuillehouder en zijn ambtenaren daarmee te complimenteren. Natuurlijk zijn wij heel erg benieuwd naar de effecten van deze maatregelen, vooral ook omdat dan duidelijk wordt of er in navolging van het Weteringpad ook andere afsluitingen opgeheven kunnen worden.

Een grote bron van zorg vormt voor ons de toegankelijkheid van sommige wijken. Uit het recente toegankelijkheidsscans van cliëntenbelang WMO blijkt bijvoorbeeld dat de wijk Soestdijk/het Hart nog heel veel verbetering behoeft.

Natuur en milieu

Natuurlijk blijven wij aandacht houden voor natuur en milieu, maar wij realiseren ons terdege dat natuur niet goedkoop is. Het project Hart voor de Heuvelrug is een prachtig project, maar er zijn grote financiële risico's. Het ecoduct bij de sauna is het duurste ecoduct in heel Nederland en kost zo'n slordige 20 miljoen euro. Kijk dat zijn nou nog eens bedragen, bedragen die onze begroting ver te boven gaan. Mag het misschien ook een onsje minder zou je zeggen. Zeker in deze economisch zware tijden is het zaak de risico's goed in beeld te houden. Vooralsnog hebben we als Soest al het nodige geïnvesteerd, terwijl we vanuit de zg. rode projecten nog geen cent hebben gezien en we hebben slechts het woord van de toenmalige wethouder die ons verzekerde dat wij geen enkel financieel risico zouden lopen. Wij houden ons hart vast. Overigens moet mij van het hart dat wij nu in een tijd van economische recessie als gemeente Soest vrijwel geen inkomsten meer hebben.

Tegelijkertijd is dat ook niet waar, want als de rode projecten eindelijk van de grond komen, dan komt er een heleboel geld binnen bij de gemeente Soest. Helaas, helaas, we mogen dat gelijk doorsluizen naar het project hart van de heuvelrug.

Wonen en ruimtelijke ordening

Een van de grootste ruimtelijke ordeningsprojecten in deze gemeente is het masterplan Soesterberg. Deze raad heeft 5 miljoen euro beschikbaar gesteld en samen met gelden van de provincie kan de revitalisering van het dorp van start gaan. Het heeft lang geduurd en voor sommigen te lang. Bij de inwoners van Soesterberg is deels het gevoel ontstaan “ja, ja, het zal wel, maar eerst zien en dan geloven. Voorlopig zien we de afbraak alleen maar groter worden”. Het wordt dan ook tijd dat er ook daadwerkelijk iets zichtbaars gebeurt, dan gaan mensen er weer in geloven en niet eerder. Alle oprechte beloften ten spijt, het wordt tijd dat de daadkrachtige woorden van het college omgezet worden in daden te beginnen in de Rademakerstraat en het Dorpsplein.

De PvdA pleit er al jaren voor dat wij in Soest voor de eigen bevolking meer moeten gaan bouwen. Uit alle scenario's blijkt dat het aantal huishoudens in Soest de komende jaren nog veel verder gaat stijgen. In geen enkel scenario wordt de komende 20, 30 jaar een krimp voorzien in dit deel van Nederland. Het zo gerenommeerde bureau Quintis blijkt met cijfers te kunnen jongleren. In een onderzoeksperiode van zes jaar blijkt de behoefte aan woningen in de kern Soest in 2020 te verlopen van 2700 via 600 naar nu 1200. Ik heb zelden zo'n wispelturig verloop gezien en ik ga er gemakshalve maar even vanuit dat wij in het vervolg geen gebruik meer maken van de diensten van dit bureau, maar dit terzijde. Laten we er nu dan maar weer even vanuit gaan dat de laatste cijfers wel correct zijn dan moet er in Soest nog behoorlijk wat gebouwd gaan worden en dat enkel en alleen om de bevolking op peil te houden. Er is hier geen sprake van een groeiscenario, maar gericht op stabiliteit en dat wordt een heel lastige opgave, want ondanks wat anderen van ons mogen beweren zijn wij niet een partij van alleen maar bouwen, wij koesteren, zoals elke Soester onze prachtige natuur.

Maar voor ons zal altijd gelden: Groen is mooi, maar groen is er voor iedereen. En dus ook voor die jonge starters, en dus ook voor die mensen die tragisch genoeg gaan scheiden en dan op zoek moeten naar een andere woning en ook die oudere die een betaalbare woning wil in het dorp waar hij is geboren. Wij zeggen tegen deze mensen niet gaat u maar ergens anders wonen.

Wij vinden het niet nodig dat de kern Soest verder groeit dan nu het geval is, maar we willen zeker niet dat het aantal inwoners gaat dalen, omdat wij geen huizen meer bouwen. Als dat betekent dat we de rode contouren moeten oprekken, dan moeten we dat doen. Natuurlijk moet dat zorgvuldig gebeuren, maar op voorhand al zeggen dat het onbespreekbaar is, is je ogen sluiten voor de noden van veel mensen hier in Soest. De zorg voor de natuur wordt daarmee een elitaire zorg, alleen weggelegd voor de welgestelden onder ons.

Er bestaat de uitdrukking: "Wie veel heeft, heeft veel te verliezen". Soest heeft veel en ik gun Soest de uitdrukking "Wie veel heeft, heeft veel te delen" .

Tot slot vond ik dit gedicht van de hofstadnar van het collectief dichter bij de politiek. Ik lees maar een klein stukje voor en het heeft de titel solidariteit

Ik heb een gaatje in mijn hoofd
Kom kijk er maar eens in
Er ligt een land verscholen,
Heel diep binnenin

Dat land waarin ik eigenlijk woon, daar zorgen mensen voor elkaar
Men werkt er hard met veel plezier en niemand vindt dat raar
Wie er te ziek is, oud of zwak krijgt van de ander toch zijn deel
Daar hoort echter iedereen erbij, geen mens is er teveel
Die wereld is een mooie plek, ik woon er al een tijd
Men deelt de rijkdom, da's gewoon uit solidariteit